

פרפראות

פאר

מעשה נורא מהבעש"ט

* * *

המסופר בליל המילה
וואך נאכט

מעשה נורא מהבעש"ט הק', המסופר בליל וואך נאכט

ויסע דרך ג' ימים רצופים, עד כי ביום ג' בערב באו לבית מלון אחד, לאיש עברי מחזיק את האראנדע (בית מרזח), והוא לא ידע את הבעש"ט ז"ל, וידרשו ממנו אם יוכלו ללון אצלו, ויאמר לא,

והמה ראו כי האיש טרוד מאוד, וגם ראו נרות הרבה דולקים, ויחקור הבעש"ט ז"ל מאתו מהות הדבר, ולא רצה הכפרי להגיד לו, ואמר לו, אם גם אתם תדעו מה תועילוני, אחת אמרתי אוי לי על שברי, לא קרה כאלה לשום אדם חוץ ממני, ויפצר בו הבעש"ט מאוד, ויספר לו, כי הלילה אצלו וואך נאכט אשר צריך מחר להביא התינוק הנולד לו מאשתו לברית מילה כדת, וזה הוא בן חמישי אצלו אשר בהגיע חצות ליל הוואך נאכט גווע התינוק מבלי שום מחלה, ועתה כבר הגיע שעה תשיעית וירא מאוד כי לא יקראנו אסונו גם בלילה הזאת, ואיני יודע שום סיבה לזאת,

ואמר לו הבעש"ט אל תפחד כלל, הכן עצמך מחר לברית מילה כי אנוכי בעש"ט מבטיחך כי יחיה הנער בלי שום אסון, ולב בעל הברית פחד ורחב ויאמר לו יהי כדבריכם, מחצית הוני אתן לכם ואת ה' אשבח כל ימי,

ויען לו אין חפצי בהון רק תתן פדיון תיכף כו"כ, והכן שני אנשים חזקים יעמדו על רגליהם סמוך לעריסת התינוק ויחזיקו בידם שק פתוח, איש אחד יחזיק השק בשתי ידיו מעבר מזה והשני בבי ידיו מעבר השני, ורק ישמרו עצמם מלהתנמנם אף רגע,

ולהתלמידים ציוה הבעש"ט כי ישבו ללמוד, והוא בעצמו שכב על מטתו לנות, אך הזהירם באם יפול דבר מה בהשק אזי תיכף יסגירו את השק ויאסרו אותו מלמעלה בחבל ויעירו את הבעש"ט אם יהיה ישן אז, והוא יאמר להם את אשר יעשו, והזהיר עוד הפעם לתלמידים ולהאנשים כי לא ישנו כלל וכן עשו,

ויהי כאשר הגיע השעה השתים עשרה בלילה ויתחילו הנרות לכבות והתאמצו התלמידים ולא הניחו ובין כך ראו והנה חולדה גדולה נפלה בתוך השק, ויסגירו את השק ויאסרו אותו ויעירו את הבעש"ט ויצו הבעש"ט שיאסרו את השק הדק היטב ולשני האנשים צוה שיקח כל אחד בידו מקל אחד ויכו על השק בכל כחם וכן עשו עד אשר רמז להם הבעש"ט בידו, אח"כ צוה הבעש"ט להתיר השק ולהשליכו החוצה ויעשו כן,

והתינוק ראו חי אותו כי לא חסר לו מאומה, ויכינו עצמם על הברית מילה ויכבדו את הבעל שם טוב בכיבוד סנדק, ויעשו הב"מ כדת,

ואחר הב"מ ביקש הבעל ברית מהבעל שם טוב כי ימתין פה על הסעודה, ויספר לו כי האדון מהכפר איש רע הוא, והוא ירא ממנו ועל כן מוכרח הוא לילך אליו לנשוא אליו מיני מתיקה מהב"מ, ויאמר לו הבעש"ט לך לשלום,

ויבא הבעה"ב להאדון והנה הוא חולה שוכב במטה ועל פניו ציונים גדולים ממכות נמרצות, ויקבל האדון את הבעה"ב בספיי וישאלהו מי הוא אצלך, ויאמר איש עברי מארץ פולניא בא אלי הלילה ונראה כי איש נכבד הוא והוא הציל את בני ממות, ויספר לו כל הנעשה בלילה לפי תומו,

אז ענה האדון לך מהר לביתך ובקש את האורח שיבא אלי בלי ישונה, וילך הבעה"ב בפחי נפש ממנו כי ירא מאוד פן יקרא דבר מה להבעש"ט ז"ל, ויבוא לביתו ויחל פני הבעש"ט לבל ירגיז עליו ויספר לו מכל הנעשה בבית האדון, ויעץ להבעש"ט כי ישלח אליו משרתו לאמר כי אין לו פנאי וכי הוא רוצה תיכף לנסוע לדרכו,

ויען הבעש"ט אין אני ירא כלל ממנו אני אלך, ויהי אחר הסעודה הלך הבעש"ט אליו ויאמר לו האדון ידעתי כי אתה היית בעוכרי, אבל יכולת לי מאשר חטפתי פתאום ואנכי לא ידעתי שום דבר, אבל אם תרצה שנעמוד במלחמת הכישוף יחד, ונראה מי הוא גדול בחכמה הזאת, אמתין עד שאחזור לאתני ואז נראה עם מי הכח, כי האדון הנ"ל היה מכשף גדול והוא הרג את כל בני המוכסן הנ"ל בכל חצות לילה כי היה רשע גדול,

ויאמר לו הבעש"ט כן יהי, אך כי עתה נחוץ אני לדרכי וליום המוגבל פלוני, אתה תאסוף כל החבירים שלך, וגם אני אאסוף כל התלמידים שלי ואז נראה עם מי הכח, אך זאת תדע כי אין אני מכשף כלל רק אנוכי איש קדוש בע"ש ואין אני ירא מהכישוף, ויגבילו יום אחד, ויתן הבעש"ט ערבון כי לא ישנה ויבא ליום המוגבל,

וכן עשה ויקח את תלמידיו אתו וילכו לשדה לבקעה רחבה ויעשה הבעש"ט עיגול בתוך עיגול והוא עמד בעיגול התיכון והתלמידים עמדו בעיגול אחר, ויזהיר להם הבעש"ט כי יסתכלו בפניו ואם יראו השתנות בפניו אזי יהרהרו בתשובה כולם ולא יסיחו דעתם ממנו אף רגע,

והאדון הנ"ל עם כל המכשפים עשו ג"כ עיגול ויעמדו אלה נוכח אלה כל היום, וישלח האדון על הבעש"ט נחשים שרפים מראות איומות כל חיות היער בהמה רבה כאלו הלכו לבלוע אותם ובהגיעם לעיגול הראשון של הבעש"ט היו כלא היה ולא נשאר מהם שריד וכה עשה המכשף חליפות, פעם חיות היער פעם כלבים פעם נחשים, ולא יכלו לעבור את העיגול,

אח"כ חגר המכשף שארית כחו וישלח עדר גדול מחזירי היער בגעייתם, והיו זורקים אש מפייהם, והם עברו את העיגול הראשון ואז ראו התלמידים השתנות בפני הבעש"ט ויהרהרו כולם בתשובה ויקראו אל ה', ובעזר"ה כאשר הגיעו אל העיגול השני לא נשאר מהם שארית, וכן עשה המכשף שלשה פעמים ולא עלתה בידו,

אז אמר להבעש"ט עתה רואה אני כי אפס כחי נגדך ועתה קח את נפשי כי ידעתי כי המת תמיתני ואנכי לא אנצל מידך, ויען לו הבעש"ט אנכי הגדתי לך כי אינני מכשף כמוך ורק בעש"ט אנכי, ואם חפצתי לקחת נפשך כבר היית פגר מובס טרם ראית את פני והייתי יכול להורגך אז בלילה, אך העמדתיך לבעבור תדע כי יש אלקים בארץ אשר כל העובדים אותו באמת לא יגורו ולא יראו ממכשפים,

אך עכ"ז למען הראות לך כח ה' וגבורתו בלי התאמצות רבה, שא מרום עניןך והבט אל טוהר השמים כרגע, ויעשה המכשף כן, וייעפו שני עורבים וכל אחד נקר עין אחת מהאדון ונשאר עוור כל ימי חייו, וגם, כח הכישוף נטל ממנו לבל יוכל עוד לעשות רעה עם שום אדם,

(מובא בספר מגילת סתרים, מהר"ר יצחק יחיאל יהודא ספרין מקמרנא, בשם חמיו הר"ר אברהם מרדכי מפינטשוב, ובספר עדת צדיקים)

מספר שם הגדולים - חלק ספרים - מערכת ז אות מג

זרע יצחק - מהרב הכולל מהר"ר יצחק לומברוזו אב"ד ור"מ בעיר תוניס. והוא שיטות על רוב התלמוד. והוא היה תלמיד הרב המובהק כמהר"ר אברהם טייב שהיה מעיין גדול וחיבר חדושים והגהות על סדר קדשים קודם שיצא לאור ספר ברכת הזבח. והרב אברהם הנזכר היה מתבודד בעיון ואפילו בלכתו בדרך. והוא היה תלמיד הרבנים מהר"ר **צמח צרפתי** ומהר"ר אברהם הכהן מעיינים מופלגים ושוקדים על התוספות ומהרש"ל ומהרש"א בהפלגה:

והרב מהר"ר צמח הנזכר היה חולה כשנתיים בדמשק ערש וענו בכבל רגלו, ואתרחיש ליה ניסא וה' רחם עליו שלח מלאכו וירפאהו וכמו רגע חזר לבריאתו ואיתנו

והמעשה נורא. כי סיפר הרב ז"ל, שנגלה אליו אליהו זכור לטוב ואמר לו, שיקבל עליו ללמוד כל ליל ברית מילה לכל היולדים בעיר ויתרפא,

וקיבל עליו ותיכף נתרפא. ומהיום ההוא כך היה מנהגו לילך ליל שלפני המילה במקום שיהיה ולעסוק בתורה כל הלילה.

וזה שמעתי מת"ח ששמע מזקן אחד שהיה הוא בבית הרב בשעה שנתרפא, עכ"ל שם הגדולים